

Thorah: Jeg kan spare mig flere Udtalelser paa Grund af det, den ærede sidste Taler har anført, idet jeg i det Hele maa anerkjende dette som syldestgjørende for, hvad jeg kunde ønske at ytre i samme Retning som den, hvori hans Takke gif. Til hvad han har sagt, er der kun enkelte Punkter, som jeg skal fremdrage. Naar den høitærede Minister har sagt, at det for Mange staaer saaledes, at Præsterne ifølge deres Embedsstilling ikke maae staae i Geledet eller deeltage i activ Tjeneste, da dette saarer deres Følelser, saa forekommer det mig, at man, naar man appellerer til den religiøse Følelse i denne Sag, maa tage meget Hensyn til, at der, som der blev fremhævet i forrige Samling, omkring i det danske Præsteskald sidder danske Præster, som have ført Sæblen, som have været med i Kampen, som have været hæderligt omtalte, og som ere blevne belønne for deres Tapperhed. Man maa huske paa den Afendgjerning, at dette er skeet i det danske Folks Midte, og saaledes at ikke Mindretallet men Flertallet har anerkjendt det som noget af det Bedste, som er skeet i Kampen 1849, at Alle gif med som Frivillige, for der var Tale om den almindelige Børnepligt. Jeg veed, at Mange af dem, som i den første Tver for Fædrelandet gif med, senere ere blevne forfremmede til præstelig Stilling. Jeg siger, at naar dette er stemplet med Anerkjendelse af det danske Folk som tilladeligt ligeoverfor den religiøse Følelse, maa man virkelig ikke komme og sige, at det nu ikke er tilladeligt ligeoverfor den religiøse Følelse at ordinere en Mand, fordi han et Par Dage om Aaret indfalder til en Greceertid. Det forekommer mig, at naar den høitærede Minister gjorde Hensynet til Præsterne gjældende, idet han nemlig sagde, at man ikke skulde udsætte deres Ordination og Kaldelse til en senere Tid end den, hvorefter de efter Ministeriets Forslag kunne ordineres, saa staaer den høitærede Minister igjen i Modstrid med sit eget Princip; thi er der en dygtig og beaandet Mand, som i en ung Alder ønsker geistlig Ordination, og som det vil være en Bylde for Folket at faae ind i geistlig Birkfømhed, da maa jeg sige, at hvis

Ministeriet vilde affære en saadan Mand Afgang til præstelig Birkfømhed, fordi han endnu ikke er fyldt f. Ex. det 29de Aar, — og det er jo Tilfældet efter Ministeriets Forslag, at en Mand kan blive 29 Aar uden at kunne modtage geistlig Ordination, — saa vilde Ministeren tjene Sagen, Folket og Personen meget slet. Jeg kan saaledes i de Hovedhensyn, som Ministeren paakaldte for sine Anskuelser og Ministeriets Stilling ligeoverfor os, ikke see nogen Berettigelse til at fastholde Ministeriets Forslag, og jeg skal paa det Bestemteste modsætte mig Vedtagelsen af dette Forslag. Jeg siger som den ærede foregaaende Taler, at Principet for mig er Hovedsagen. Den lige Berettigelse for det hele Folk og den lige Forpligtelse for det hele Folk til at bære Baaben for Fædrelandet er for mig Hovedsagen. Jeg kan ikke i Ministeriets Dpfattelse eller Erklæring see nogensomhest Grund til at fravige dette Hovedpunkt, som det danske Folk gjennem sin Repræsentation og Regjering har fastslaaet for Fremtiden, og jeg skal derfor paa ethvert Trin stemme mod en saadan Bestemmelse.

Müller: Jeg er saa fuldstændig enig med de to ærede sidste Talere, at jeg kan gjøre hvert Ord, som de have udtalt, til min Sagen foreligger ikke som afgjort. Vi maae huske paa, at det saakaldte Mæglingsforslag, som jeg ibrigt ikke betragter som saadant, vedtoges i forrige Session den 13de Mai, altsaa hentimod den Tid, da Rigsdagen skulde sluttes, og hvor der om jeg saa maa sige, var Hastværk paasærd. Om man kalder det en Væge eller en Pligt, en Ret eller en Byrde at være Soldat er for mig ganske det Samme. Det bliver ialtsald aldeles uden Betydning, med hvilket Navn man benævner det, som enhver Statsborger er underkastet. Naar den høitærede Minister siger, at den blandt Geistligheden meest udbredte Mening er til Fordeel for Frittagelsen, er dette naturligtvis Noget, som Ingen let vil modstige. Jeg er fuldstommen overbevist deraf, og jeg er endogsaa ganske vis derpaa. Blandt Befolkningen er det derimod ganske anderledes. Aagtet intet Medlem her bør eller skal modtage noget Mandat